

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

PETER OPEKA IN PIERRE LUNEL: UPRITE SE!

Podatki o knjigi

- Naslov: Uprite se!
- Avtorja: Peter Opeka CM in Pierre Lunel
- Spremn besedi: Yann Arthus-Bertrand in oče André-Marie
- Prevajalka: dr. Špela Žakelj
- Fotografije: Rijasolo
- Urednica: Tadeja Petrovčič Jerina
- Velikost: 135 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavahi
- Število strani: 128
- Slikovna priloga: 16 strani
- ISBN: 978-961-278-414-0
- Cena: 17,50 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2018

Kontakt

Uredništvo
T 01 244 36 70
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Uprite se brezbržnosti!

Svetovno znani misijonar in borec za človekovo dostojanstvo opozarja na krivičnost delitve sveta na revne in bogate ter vse poziva, naj se tej krivičnosti upremo. Zato, da bi vsi lahko zaživel človeka vredno življenje!

V duhu abbéja Pierra, matere Terezije in sestre Emmanuelle tudi Peter Opeka svoje življenje posveča boju za človekovo dostojanstvo najbolj zapostavljenih. Že od leta 1989 se v okviru združenja Akamasoa – Dobri prijatelji upira revščini na Madagaskarju.

Znan je po svoji dobroti, velikodušnosti in ljubezni, a tudi po svojem neuklonljivem značaju, ki v gnevu nad krivičnostjo izbruhne kot vulkan. V knjigi razmišljanj *Uprite se!* nas spodbuja, da se upremo – najprej lastni sebičnosti in brezbržnosti – in se konkretno zavzamemo za vrednote, ki svet spreminjajo v boljši kraj za bivanje za vse ljudi!

Izobrazba za vse, vprašanje beguncev, sveta vojna in smrt, razpad politike, položaj žensk, demokracija ... Na vprašanja, ki mu jih zastavlja Pierre Lunel, Peter Opeka prepričljivo odgovarja na podlagi lastnih izkušenj boja proti vsakršni bedi. Njegove besede in zgled nagovarjajo vsakega od nas.

O avtorjih

Peter Opeka CM (1948) si na Madagaskarju z združenjem **Akamasoa** – Dobri prijatelji že trideset let prizadeva, da bi moški in ženske ponovno našli svoje dostojanstvo skozi delo, izgradnjo svojih domov in ponovno izgradnjo sebe. O njegovem delu pričajo urejene vasi s šolami, bolnišnicami, športno in drugo potrebno infrastrukturo, ki so jih pod okriljem tega združenja »zgradili najrevnejši za najrevnejše«. So tudi dokaz, da lahko spremenimo svet, če vsak od nas dopusti, da ga pretrese beda najšibkejših in najranljivejših členov naše družbe.

Pierre Lunel (1947) je pravnik, nekdanji visoki uradnik več francoskih ministrstev, ustvarja pa tudi kot pisatelj. Dejaven humanitarac je bil prijatelj in zaupnik abbéja Pierra in sestre Emmanuelle. Na Madagaskarju se je seznanil z delovanjem Petra Opeke CM – postal je njegov glasnik, ki ljudi spodbuja, da se tudi sami dejavno pridružijo prizadevanju za pravičnejši svet in človekovo dostojanstvo. Pričujoče delo je že njegova tretja knjiga o prizadevanjih Petra Opeke in združenja Akamasoa. V slovenskem prevodu so vse izšle pri Celjski Mohorjevi: *Pustolovščina Pedra Opeke* leta 2013 in *Akamasoa – otroške sanje* leta 2016.

Odlomki iz knjige

Ali je absurdno govoriti o bogastvu revnih?

To je seveda provokacija, je pa tudi resnica. Ni ga tako revnega človeka, da ne bi premogel kakšnega bogastva.

Če denar pokvari srce, potem je revež obvarovan te pokvarjenosti?

Ne nujno, saj nezadržna privlačnost denarja obvladuje tudi reveža. Gre za bolno obsedenost vseh ljudi, tako tistih, ki kaj imajo, kot tistih, ki nimajo ničesar. Za zlato bi ljudje naredili vse. Tudi najslabše. Ni prav verjetno, da bo zlato kdaj prenehalo biti največji malik sveta. Zlato tele je zdaj globalizirano in po vsej verjetnosti ne bo nikoli uničeno. Nobene nedolžnosti! In narobe: če imamo srce odprto in v sebi nosimo ideal bratstva, se moramo prepričati v naslednje: delimo! Delimo to, česar imamo preveč, s tistimi, ki nimajo ničesar.

Ali smo lahko revni in srečni?

Seveda! Med revnimi lahko srečaš 90 % srečnih, med bogatimi pa samo 5 %! Tukaj radost obstaja celo v popolnem uboštvu. Kar dokazuje, da prava radost ne izhaja iz denarja in materialnih dobrin, temveč iz biti. Revež, ki nima ničesar, je bolj odprt za druge, lažje jih sprejema. Ko ne moreš ničesar izgubiti, se lahko brez strahu približaš drugim.

Za konec mi dovolite, da vam povem deset malih življenjskih nasvetov, ki vam bodo lahko pomagali, da boste ljubili revne.

1. *V srcu vedno ohranjaj duh iskanja in ponižnosti.*
2. *Ko srečaš revnega, ga poglej iz globine duše in si reci, da te že njegov pogled lahko ozdravi težav, zaradi katerih trpiš.*
3. *Nikoli ne pozabi: če pomagaš ubogemu, pomagaš samemu sebi.*
4. *Vedno pomni: ubogi nas lahko veliko naučijo o nas samih.*
5. *Revež te lahko nauči predvsem pravega veselja.*
6. *Revež bo vedno ostal trn za tvojo vest: nenehno te bo opominjal, da ni boj za pravico nikoli končan.*
7. *Pozabi nase in poišči resnico v srcu ubogega.*
8. *Odpovej se pokroviteljskemu pogledu, če hočeš zares pomagati ubogim.*
9. *Ubogih ne išči daleč stran, ne išči bolj »ekstotičnih« revežev, ampak nikoli ne pozabi podati roke ubogim na svojem pragu!*
10. *Pravo srečo boš dosegel, ko boš znal živeti kot revež.*

(Str. 73–74)